

Pentru cine a murit Isus?

Autor: C.H. Spurgeon

Acum, sunteți conștienți că există diferite teorii despre răscumpărare. Toți creștinii susțin căci Cristos a murit pentru răscumpărare, dar nu toți creștinii învață aceeași răscumpărare. Noi avem păreri diferite atât despre natura ispășirii, cât și despre scopul acesteia.

De exemplu, arminienii susțin căci Cristos, atunci când a murit, nu a murit cu intenția de a mântui o anumită persoană; și ei învață că moartea lui Cristos, în ea însăși, nu a cauzat cu certitudine, mântuirea niciunui om. Ei cred căci Cristos a murit pentru a face posibilă mântuirea tuturor oamenilor, sau, adăugând o faptă a lui, orice om care dorește o poate obține pentru a avea viața veșnică; în consecință, ei sunt obligați să susțină că dacă voința omului nu se predă voluntar harului, atunci ispășirea lui Cristos ar fi zadarnică. Ei spun că nu a existat nici o particularitate sau individualitate în moartea lui Cristos. Conform lor, Cristos a murit atât pentru Iuda din iad, cât și pentru Petru care s-a urcat la cer. Ei cred că pentru cei care sunt trimiși în focul veșnic s-a făcut o răscumpărare reală și adevărată, la fel ca și pentru cei care stau înaintea tronului celui Preaînalt. Noi nu credem așa ceva. Noi susținem căci Cristos, atunci când a murit, a avut în vedere un scop, iar acel scop, cu siguranță și fără nici o îndoială, va fi îndeplinit. Noi măsurăm scopul morții lui Cristos pe baza efectului ei. Dacă ne întrebăm cineva: „Ce a dorit să îplinească Cristos prin moartea Sa?” noi răspundem tot printr-o întrebare: „Ce a făcut Cristos, sau ce va face El prin moartea Sa?” Fiindcă noi spunem că măsura efectului dragostei lui Cristos este măsura scopului ei. Noi nu ne putem înșela rațiunea astfel încât să gândim că intenția Atotputernicului Dumnezeu poate fi zădărnicită sau că scopul unui asemenea lucru mareț, cum este ispășirea, poate cumva să nu fie dus la îndeplinire. Noi susținem – și nu ne este teamă să spunem, deoarece așa credem – căci Cristos a venit în lumea aceasta cu intenția de a mântui „o mare gloată, pe care nu putea s-o numere nimeni;” și noi credem că, drept rezultat, fiecare persoană pentru care El a murit, trebuie, fără umbră de îndoială, să fie curățită de păcat și să stea, spălată în sânge, înaintea tronului Tatălui. Măreția răscumpărării lui Cristos poate fi măsurată prin INTENȚIA PLANULUI EI. El Și-a dat viața ca „răscumpărare pentru mulți.” Trebuie din nou să mă întorc la acest punct controversat. Deseori ni se spune (adică acelorora dintre noi care suntem porecliți calviniști. . .), că limităm ispășirea lui Cristos, fiindcă spunem căci Cristos nu a făcut o ispășire pentru toți oamenii, astfel, toți ar fi mântuiți. Acum, replica noastră este aceasta, că nu noi o limităm, ci oponentii noștri. Arminienii spun: Cristos a murit pentru toți oamenii. Întrebați-i ce înțeleg ei prin aceasta. A murit Cristos astfel încât să asigure mântuirea tuturor oamenilor? Ei spun: „Nu, bineînțeles că nu.” Apoi le punem următoarea întrebare: „A murit Cristos astfel încât să asigure mântuirea vreunui om în particular?” Ei răspund: „Nu.” Ei sunt obligați să admită acest lucru dacă doresc să rămână consecvenți. Ei spun: „Nu, Cristos a murit ca orice om să fie mântuit, dacă” – și apoi urmează anumite condiții ale mântuirii. Noi spunem atunci, întorcându-ne la vechea afirmație – Cristos nu a murit ca să asigure, fără îndoială, mântuirea nimănui, nu-i așa? Tu trebuie să spui: „Nu;” ești obligat să răspunzi astfel, fiindcă tu crezi căci chiar și după ce un om a fost iertat, încă poate cădea din har și pieri. Acum, cine este acela care limitează moartea lui Cristos? Păi, tu. Tu spui căci Cristos nu a murit astfel încât să asigure în mod infailibil mântuirea nimănui. Ne pare rău, dar atunci când spui că noi limităm moartea lui Cristos, noi răspundem: „Nu, iubite domn, ci tu o limitezi.” Noi spunem căci Cristos a murit în așa fel încât să asigure în mod infailibil mântuirea unei mulțimi pe care nici un om nu o poate număra, care, prin moartea lui Cristos nu doar pot fi mântuiți, ci sunt mântuiți, trebuie să fie mântuiți și nu pot în nici un fel fi altceva decât mântuiți. Poți rămâne la ispășirea ta, și chiar să ți-o păstrezi. Noi niciodată nu vom renunța la a noastră pentru a ta.